

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu:

- tytułem żądania głównego, o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 9 grudnia 2011 r.;
- ewentualnie, o stwierdzenie nieważności przetargu nr PL/2011/EP;
- o obciążenie Parlamentu kosztami postępowania;
- o zastrzeżenie dla skarżącej wszystkich innych praw, żądań i środków prawnych.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący nadużycia władzy ze względu na to, że Parlament Europejski nie przekazał, lub w odpowiednim przypadku, przekazał zbyt późno, informacje, o które wnioskowała skarżąca w następstwie ponownego przyznania zamówienia w ramach przetargu dotyczącego usług tłumaczeń pisemnych na język polski⁽¹⁾.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia norm i zasad Unii Europejskiej, w tym rozporządzenia finansowego⁽²⁾ i rozporządzenia wykonawczego do rozporządzenia finansowego⁽³⁾, ze względu na to, że wybrany oferent wniósł o ponowną ocenę swojej oferty po terminie i Parlament nie mógł tym samym zmienić swojej decyzji o udzieleniu zamówienia skarżącej, chyba że poprzez zawieszenie lub unieważnienie przetargu.

⁽¹⁾ Dz.U. 2011/S 56-090361.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 357, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2012 r. — Lafarge przeciwko Komisji

(Sprawa T-49/12)

(2012/C 109/44)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Lafarge (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci A. Winckler, F. Brunet i C. Medina)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie na podstawie art. 263 TFUE nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2011) 8890 z dnia 25 listopada 2011 r. dotyczącej stosowania art. 24 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 (Sprawa 39520 — Cement i produkty pokrewne)
- obciążenie Komisji Europejskiej wszystkimi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia rozporządzenia nr 1/2003 ze względu na to, że Komisja nadużyła uprawnień przyznanych jej w art. 24 ust. 1 lit. d) rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾ żądając od skarżącej potwierdzenia, że jej odpowiedź jest kompletna, prawdziwa i prawidłowa oraz dostarczenia brakujących informacji lub korekt do dostarczonych już informacji, koniecznych do tego, aby odpowiedź była kompletna, prawdziwa i prawidłowa.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności ze względu na to, że Komisja przekroczyła granice tego, co jest właściwe i konieczne do osiągnięcia realizowanego celu wydając decyzję, w której zażądała od skarżącej potwierdzenia, że jej odpowiedź jest kompletna, prawdziwa i prawidłowa oraz dostarczenia brakujących informacji lub korekt do dostarczonych już informacji, koniecznych do tego, aby odpowiedź była kompletna, prawdziwa i prawidłowa, podczas gdy, biorąc pod uwagę zakres zażądanych informacji, takie potwierdzenie byłoby niemożliwe, a Komisja mogła była przyjąć środki, które byłyby bardziej właściwe do upewnienia się, że udzielona przez skarżącą odpowiedź może stanowić wiarygodną podstawę dla celów oceny zgodności zachowań przedsiębiorstw z art. 101 i 102 TFUE.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do obrony i prawa do rzetelnego procesu ze względu na to, że zaskarżona decyzja sprowadza się do zażądania przez Komisję od skarżącej, aby ta zrezygnowała ze wszystkich związanych z jej odpowiedzią środków, podczas gdy powinna ona była, biorąc pod uwagę złożony charakter zażądanych informacji, zgodzić się na pewne kompromisy.

4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji ze względu na to, że Komisja wydała zaskarżoną decyzję nie biorąc pod uwagę szczególnych okoliczności danego przypadku, które zostały podniesione przez skarżącą w jej odpowiedzi, oraz bez jej wcześniejszego wysłuchania.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. [101 TFUE] i [102 TFUE] (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2012 r. — AMC-Representações Têxteis przeciwko OHIM — MIP Metro (METRO KIDS COMPANY)

(Sprawa T-50/12)

(2012/C 109/45)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: AMC-Representações Têxteis L^{da} (Taveiro, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat V. Caires Soares)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie R 2314/2010-1;
- obciążenie OHIM i ewentualnie interwenienta kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „METRO KIDS COMPANY” dla towarów i usług z klas 24, 25 i 39 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8200909

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny międzynarodowy znak towarowy nr 852751 „METRO” dla

towarów i usług z klas 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44 i 45

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na mylne ustalenie przez Izbę Odwoławczą, że zestawione znaki towarowe są podobne i nie można wykluczyć prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd lub skojarzenia.

Skarga wniesiona w dniu 8 lutego 2012 r. — Scooters India przeciwko OHIM — Brandconcern (LAMBRETTA)

(Sprawa T-51/12)

(2012/C 109/46)

Język skargi: angielski.

Strony

Strona skarżąca: Scooters India Ltd (Sarojininagar, Indie) (przedstawiciel: B. Brandreth, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Brandconcern BV (Amsterdam, Niderlandy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie R 2312/2010-1, w zakresie w jakim oddaliła ona odwołanie wniesione przez stronę skarżącą na decyzję stwierdzającą wygaśnięcie prawa do tego znaku dla towarów z klasy 12;
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez OHIM z zaleceniem orzeczenia, że znak towarowy był rzeczywiście używany dla towarów z klasy 12, a mianowicie „skuterów, części pojazdów i urządzeń służących do poruszania się na lądzie”;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku: słowny znak towarowy „LAMBRETTA”, dla towarów z klas 3, 12, 14, 18 i 25 — rejestracja wspólnotowego znaku towarowego nr 1495100